

Sarajevski sredi rodovitega polja in zelenokošatega drevja, prebivalo je bogata in slavljena poturčena rodovina Čengićev in sicer trije bratje: Alipaša, Osmanbeg in Hassan, tri žene že umrlega očeta, 2 sestre in 2 ženi prvih dveh starejših bratov. Čengić! strašno ime za krščunega Bošnjaka. Koliko prestane grozovitosti, žalosti in bridkosti, koliko trpljenja, zasramovanja, koliko perečih besed, visi na tem enem edinem imenu! Čengić! da ga Bog ubije, s to kletvico pričinja navadno Bošnjak pripovedati o tej trinoški rodovini in končuje

Čengić! puška ga ubila. Kako so ubogi kmeti ljubili imenovane tri brate Alipašo, Osmanbega in Hassana, označuje in pojasnjuje do mere to, da so po njihovem pobegu pri našem dohodu vse potrupali, razdjali, razbili, raznosili. Mnogo prav dragocenih reči bilo je po izbah, a srda in jeze kipeča raja je zdobila in vkončala vse pohištvo, da se osveti za prejšnje nedomišljive muke. Čengići so poznani po celem Bosni in Hercegovini, kder so imeli obširna posestva. Znani pak so udi ostalemu slovanskemu svetu po narodnih bosanskih pesnih, katere se pojó o dedu in očetu teh treh sinov. Tako postavim je priobčil knez Orsat Pučić l. 1849 v „Dobrovniku“ pesen: „Zalostna smrt Smajil Age Čengića.“ Leta 1862 izišla je IV. knjiga Vukovih pesni na beli dan in v tej zbirki nahajajo se tri narodne o strašnej pogubi Smajil Čengića. A kdo omikanih Jugoslovanov ni čital epopeje: „Smrt Smail age Čengića, pjesan od Ivana Madžuraniča“, ki je l. 1876 doživela že šesto izdajo s krasnimi podobami, da kajzičico molčim o izdajah s cirilico pisanih, v katerej Srbi to razširjajo p. A. Majkov v dodatku k svojemu spisu: Istrija srbskega naroda v Beogradu 1858. Na slovenski jezik je to pesen, ako se ne motim, preložil Jan Bile (Smrt Smail age Čengića), na česki Kovář (Smrt agy Čengiče. Hrdinska pesen. V Pragi 1860), na nemški Kionberger (Čengić Aga's Tod. Agram 1876) na italijanski profesor P. E. dr. Bollá (Morte di Ismail Čengić-Aga. Fiume 1877). Prevodov v druge jezike ne poznam. Smail aga Čengić bil je dedec že omenjenih treh bratov, katerih kula ali grad na Sarajevskem polji je bil sedaj v bolenišnico spremenjen. Resnična povest o tem bosanskem strašilu zveni tako: Za črnogorskega vladike Petra II. († 31. okt. 1851) hoteli so Grabovljani, sosedom Črnogorcem pridruženi postati. Ali 1836. zgrabijo jih Turci in pobijejo, dasi je došlo 300 mladih črnogorskih sokolov na pomoč. Smail aga Čengić, prvi junak turški, prevari jih namreč ter obkoli in brez neusmiljenja poseka. Vladika črnogorski pa nasvetuje glavarem Drobnyaškim, naj Čengića, kakor „gorskog vuka“ ubijejo, kedar bode prišel harač ali davek pobirat. Res prihruje l. 1840 s svojo hudobno četo v Drobnyake, da iztira od siromakov brez-milostno vsak vinar. Vendar Drobnyaški glavari ga napadejo in umoré; jegovo glavo pa in orožje odnesó na Cetinje. (Dalje prih.)

Smešničar 44. „Prosim, povejte mi, kje je gostilnica, ki se nji pravi „pri sivem oslu“ vpraša nek popotni rokodelec skozi okno gledajočega gospodarja. „Tukaj, tukaj, ravno dobro došli“, odvrne smejaje se gostilničar, „ker pa pustim moj „šild“ na novo izmalati, moram sam toliko časa, dokler ne bo „šild“ gotov, skoz okno gledati, da ljudje vedó, kjer se pravi „pri sivem oslu“.“

Iv. Duh.

Razne stvari.

(Krščanska ljubezen) je za uboge pogorelce pri sv. Miklauži na polji zopet darovala in sicer: č. g. dekan Bosina 3 fl., Sigmund Vaczulik, apotekar 5 fl., g. dr. Vaczulik 5 fl., župljani v Podčetrku 7 fl. 50 kr. župljani v Bučah 6 fl. 22 $\frac{1}{2}$ kr., g. Kežman v Dobovi 1 fl. in g. Hirschberger v Strassgangu 1 fl. Za vse mile darove izreka najpri-srčnejšo zahvalo Janez Kragl, župnik.

(Odborova seja družbe duhovnikov) in sicer tretja in zadnja za to leto se bo de obhajala pri-hodnjo sredo, t. j. 9. t. m. ob 2. popoldne v kn. škof. pisarnici, h kateri čč. gg. odbornike vljudno vabi Predstojništvo.

(Potres čutili) so pretečeni četrtek v Celji in okolici zjutraj o pol 5. uri.

(Stezo po Lozniskem dolu) v Slov. bistriškem okraji nameravajo podaljšati okolo Pohorja do Oplotnice. Potroške, celi okraj zadovajoče, pre-vzame baje bistriška hranilnica.

(V Trbonji mahrenberškega okraja) je dela-vec Gregor Prvnik posestniku Ferku ukradel 16 funtov strdi, mnogo klobas in zabele, ter ove reči prodaval v Gutštajnu.

(Nepoznani tatje) so J. Petričiču pri sv. Le-nartu brežiškega okraja ukradli 15 gl., 1 sabljo, 25 prtov, 2 brisači, 6 sukenj 16 janjk, 6 robcev, 9 prepasnikov in 4 jope.

(Mariborska hranilnica) prejela je meseca oktobra 120.780 fl., izplačala 130.129 gl.

(V Svičini) je triletni fantič viničarja Rodeja vplezal na kolen, obleka se mu užge, fantič beži na zrak, ter začne s plamenom goreti in je vsled opeklin moral umreti.

(Jud. Rothschild v Parizi) je hotel na borzi denarstveni zavod „Länderbank“ uničiti, je pa tako hudo naletel, da je samo pri plačilih za Dunajsko borzo zgubil 14 milijonov frankov. Raz-jarjen vzame britvo in si prereže vrat.

(Za celjski okrajni zastop) razpisani ste dve volitvi v skupini velikih obrtnikov in trgovcev.

(Nadučitelj) postal je g. Schulman v Pod-četrtku, učitelj g. Sorčan v Poličanah, g. Kranjc v Velenju, učiteljica J. Paulič v Bočni.

Loterijne številke:

V Trstu 29. oktobra 1881: 11, 7, 33, 8, 49.

V Linci „ „ 33, 20, 43, 24, 65.

Prihodnje srečkanje: 12. novembra 1881.